

BOLDOG MARTO FERENC ÉS JÁCINTA

HÍREK A KIS PÁSZTOROKRÓL - 2004. (41.ÉV) - OKTÓBER-DECEMBER

A KAZÁNI ISTENANYA IKONJA MAGÁVAL VITTE OROSZORSZÁGBA A FATIMAI ÜZENETET

Augusztus 28-án, a Kremlben található Elszenderülés (Uspenszkij) székesegyházban Kasper bíboros - Őszentsége II. János Pál pápa küldöttségének vezetője - átnyújtotta II. Alekszij pátriárkának a kazáni Istenanya ikonját, annak történelmi és fényképes dokumentációjával együtt.

A szent ikon Moszkvában, a pátriárka külön kápolnájában marad 2005-ig, amikor a független Tatár Köztársaság fővárosa, Kazán, millenniumát ünnepli (1005-2005). A Máriának szentelt városban a keresztények, zsidók és mohamedánok között a béke csodája él, amely a mindennapi életben és a szolidaritás gesztusaiban is megnyilvánul.

Az Istenanya ikonjának visszatérése új korszak kezdetét is jelenti majd: új zarándoklatok indulnak «Mária házához», a Volga-parti városba, amely körülbelül 1000 km-re keletre Moszkvától, Kelet és Nyugat találkozásánál fekszik. Ez egyben új ökumenikus és «máriás» állomása az ortodox és a katolikus egyház viszonyának.

1579-ben egy tűzvész majdnem teljesen elpusztította Kazán városát. A hagyomány szerint egy katona elvesztette a házat a tűzben, és amikor újat készült építeni, kilencéves lányának megjelent a Szűzanya, s arra kérte, mindenkinek mondja el, hogy az elégett ház romjai alatt egy ikon van. Senki nem hitte el, amit a kislány mondott, sem azt, hogy másodszor is megjelent neki a Szűzanya. A harmadik látomásban a kislány látta az ikon pontos helyét, ahonnan fény sugárzott, és ezeket a szavakat hallotta: «Ha nem hirdeted mindenkinek, amit mondok, máshol fogok megjelenni, és nagy szérensétlenség fog történni veletek.»

Az üzenetre nem hallgatott sem a város kormányzója, sem Jeremiás érsek. De a kislány elkezdett ásni, és a szent Ikon rongyokba csavarva, tökéletes épségben napvilágra került. Először a Szent Miklós templomban helyezték el, majd az Angyali Üdvözlés székesegyházban. A csodálatos esemény emlékére 1595-ben elrendelték ennek helyi ünnepét, július 8-án. Ez a nap 1612-től az egész orosz egyház ünnepe lett - a lengyel hadsereg felett aratott győzelem után, amelyet a kazáni Szűzanya segítségének tulajdonítottak.

A kazáni Szűzanyának nemcsak a városban őrzött képét övezte tisztelet. Az eredeti ikonról több másolat is készült megtalálása óta - ezeket az ország különböző részein tisztelték, és hitték csodatévőnek az uralkodó család és a hívek körében történt események után.

Számos bizonyosság szerint az ikon a múlt század húszas éveiben nyugatra került, miután a forradalom utáni Oroszország vezetői vallásos tárgyakat, műtárgyakat adtak el - mindent, amit a rendszer fölöslegesnek és szükségtelennek ítélt.

Az eredetinek vélt ikon - amely valójában másolat - egy hársfára festett, 31,5 x 26,1 cm méretű, a XVIII. század első felében készült, s több mint ezer drágakövel díszített ezüst féldombormű. Ez 1950-ben Lengyelországon keresztül Angliába érkezett, ahol egy különleges gyűjteménybe került. A következő években a tulajdonosok többször ajánlották megvételre Ioann

érseknek, az egyesült államokbeli San Francisco ortodox metropolitájának, de ő nem fogadta el azt.

1962 és 1963 között az ikont San Franciscóban, egy bank széfjében őrizték, majd 1964-ben kiállították a New York-i világkiállításon. Akkoriban elindult egy kezdeményezés a kép megvételére. Bizottságot állítottak fel egy templom építésére, amelyben elhelyezték volna a képet. Pénzt is gyűjtöttek erre, de nem érték el konkrét eredményeket. Végül az ikont a 'Kékhadsereg' vette meg, és fatimai központjukba, a Domus Pacisba vitte, amelyet Tisserant bíboros avatott fel 1963. augusztus 28-án. 1970. július 26-án a képet a bizánci templom egyik oldalkápolnájában helyezték el ünnepélyesen, hogy a hívők tisztelhesék.

Ioann érsek 1985. augusztus 2-án kelt levelében így ír: «A hatvanas évek közepén... beszéltem a Kékhadsereg elnökével, a New Jersey-i Mons. Colgannal, aki kifejezte vágyát, hogy az Ikont magánál tudhassa. Biztosított arról, hogy a katolikusok ideiglenesen tekintik a Szent Ikon közöttük való jelenlétét. Az ikon az orosz ortodox egyház, sőt a hitéért üldözött egész orosz nép spirituális öröksége.»

1993-ban a kazáni Szűzanya képét a Szentatyának ajándékozták, aki magánrezidenciájában helyezte el

azt. Egészen addig a napig ott volt, amíg vissza nem került az orosz egyház és nép tulajdonába.

A búcsúszertartás alkalmával (2004. augusztus 25.) a pápa így beszélt: «...Imádságban gyűltünk össze a kazáni Istenanya tiszteletreméltó Ikonja előtt, amely készen áll arra, hogy visszatérjen Oroszországba, ahonnan egy régi napon elindult.

Miután több országot bejárt, és sok időt töltött a portugáliai Fatima szentélyében, több mint tíz évvel ezelőtt gondviselészerűen a pápához került. Azóta megtalálta helyét mellettem, és anyai tekintetével kísért mindennapi egyházi szolgálatomban.

Hányszor fohászokdtam, attól a naptól fogva, a kazáni Istenanyához, kérve őt, hogy védje és vezesse a hozzá hűséges orosz népet, s hogy siettesse a pillanatot, amikor Fiának valamennyi tanítványa testvérként tekint egymásra, és tökéletesen megvalósítja a megígért egyseget.

Kezdetől fogva azt kívántam, hogy ez a szent Ikon visszatérjen Oroszország földjére, ahol - hiteles történelmi bizonyítékok szerint - hosszú éveken át a hívek egész generációinak mély tisztelete övezte. A kazáni Istenanya Ikonja körül bontakozott ki ennek a nagy népnek a történelme.

Oroszország - a szent Rusz - évszázadok óta keresztény nemzet. Még akkor is, amikor az ellenséges erők összeesküdtek az egyház ellen, és azon igyekeztek, hogy kitöröljék Isten nevét az emberek életéből, ez a nép mélyen keresztény maradt, sokszor vérével téve tanúságot az evangéliumhoz és a belőle fakadó értékekhez való hűségéről. Ezért különleges érzellemmel adok hálát veletek együtt az Isteni Gondviselésnek, mert megengedte ma nekem, hogy ezt a szent Ikont átadjam a tiszteletreméltó moszkvai pátriárkának és minden oroszoknak...

... Az Isteni Gondviselés, amelynek hatalmában áll legyőzni a gonoszt, és kihozni a jót még a rossz emberi cselekedetekből is, úgy akarta, hogy a Szent Ikon, amely a messze múltban eltűnt, a portugáliai Fatima szentélyébe kerüljön. Azután, a hozzád hű emberek akarataiból Péter utódjának házába került.

Az ortodox nép édesanyja, a te kazáni szent Képmásodnak római jelenléte olyan mély egységről tanúskodik számunkra Kelet és Nyugat között, amely a történelmi megosztottság és az ember hibái ellenére kitart az időben...

Róma püspöke arra kér téged, Szent Anyánk, hogy járj közben azért, hogy minél hamarabb eljőjön a teljes egység Kelet és Nyugat között, és a teljes közösség minden keresztény között.

Ó dicsőséges és áldott Szűz, mi Asszonyunk, mi Közbenjárónk, mi Szószólónk. Engeszteld meg nekünk Szent Fiadat, ajánlj minket Szent Fiadnak, mutass be minket Szent Fiadnak. Ámen.»

A SZŰZANYA JELENÉSEI (3)

NEGYEDIK JELENÉS A VALINHOSBAN

«Azt hiszem - írja Lúcia nővér - a negyedik jelenés augusztus 15-én délután történt. Mivel akkor még nem tudtam megkülönböztetni a hónap napjait, lehetséges, hogy tévedek, de szerintem azon a napon történt, a

melyiken hazaértünk Vila Nova de Ourém-ből. (Lúcia téved, amikor azt mondja, hogy a jelenés ugyanazon a napon történt, amelyen a Vila Nova de Ourém-i fogságból visszajöttek. Ez nem így volt. A jelenés a rákövetkező vasárnapon, 1917. augusztus 19-én volt.)

Hazaérkezve arról az útról vagy abból a fogságból - nem is tudom, minek nevezzem az eseményt -, ha jól emlékezem, augusztus 15-én, mintha odahaza örömköket akarták volna kifejezni érkezésem felett, azonnal kiengedteték velem a bárányokat, s indultam is velük a legelőre. Jácintát otthon tartották, helyette Ferencet és Jánost, a testvérét küldték velem.

Amint Ferencel és Jánossal a Valinhos nevű helyen őrizték a bárányokat, egyszerre természetfölötti légkört éreztük magunk körül, ami mindig a mennyei jelenés közeledését jelentette számunkra, Ferenc sájnátát fejezte ki Jácinta távolléte miatt.

- Milyen kár lesz, - mondotta - ha Jácinta nem láthatja.

Kértük Jánost, hogy hívja Jácintát. Mivel nem akart elmenni érte, adtam neki 2 vintem-t, s már szaladt is... Ferenc így szólt hozzám testvére távozása után:

- Ha Jácinta nem érkezik meg időben, nagyon szomorú lesz!

Közben láttuk a fényjelet, amit általában villámlásnak nevezünk. S ahogy Jácinta megérkezett, a következő pillanatban már láttuk is a Szűzanyát a kis tölgyfa fölött.

- Mit kíván tőlem?

- Menjetek 13-án Cova da Iriába; imádkozzatok mindennap a rózsafüzért. Az utolsó hónapban egy csodát művelek, hogy mindenki higgyen.

- Mit történjen azzal a pénzzel, amit az emberek Cova da Iriában hagytak?

- Csináltassanak két körmeneti hordárványt. Az egyiket te viszed Jácintával és még két lánnyal, fehér ruhában; a másikat vigye Ferenc három fiúval. Az összegyűjtött pénzt Rózsafüzér ünnepére tegyék félre, s ami marad, abból egy kápolnát építsenek.

- Nagyon kérem, gyógyítson meg néhány beteget.

- Igen, néhányat az év folyamán meg fogok gyógyítani. Aztán elszomorodva folytatta:

- Imádkozzatok sokat, nagyon sokat, és hozzatok áldozatot a bűnösökért, mert sok lélek a pokolba kerül, mivel nincs, ki áldozatot hozzon és imádkozzon értük.

Majd szokása szerint felemelkedett kelet felé.

A valinhos-i jelenés Ferencnek kettős örömet jelentett. Azt hitte, hogy a Szűzanya többé már nem jön vissza. A jelenés után így szólt:

- Biztosan azért nem jelent meg 13-án, hogy ne kelljen a körzetvezetőjének a házába mennie, mivel ő olyan rossz.

Ahogy észrevette, hogy testvérkéje ott akarta tölteni a nap hátralevő részét, megszólalt:

- Nem! Neked haza kell menned, mert édesanyánk téged ma nem engedett el a bárányokkal!

S hogy még jobban buzdítsa, hazakísérte.»

ÖTÖDIK JELENÉS

«Lassan elérkezett szeptember tizenharmadika. Az óra közeledtével sokak kíséretében, akik szinte nem hagy-

tak bennünket tovább menni, elindultam Jácintával és Ferencsel. Az út mindenfelé tele volt néppel. Csak minket akartak látni, velünk beszélni. Ott valóban nem ismertek emberi tekintetet... Hála Istennek, több férfi utat nyitott a tömegben, így lassan előre haladhattunk... Végre megérkeztünk Cova da Iriába egy tölgyfabokorhoz, és a néppel együtt elkezdtek a rózsafüzért imádkozni. Hamarosan megjelent a fényvillanás is, utána pedig előttünk állt a Szűzanya a tölgyfabokor felett:

- Imádkozzátok továbbra is a rózsafüzért, hogy elnyerjétek a háború végét. Októberben jön az Úr Jézus is, aztán a Fájdalmas Szűz, a Kármelhegyi Boldogasszony és Szent József a Kisdettel, hogy megáldják a világot. Isten meg van elégedve áldozataitokkal, de nem akarja, hogy a kötéllel aludjatok. Csak napközben viseljétek.

- Kértek, hogy tolmácsoljam mások kéréseit is. Néhány beteg és egy süketnéma gyógyulását.

- Igen, néhányat meg fogok gyógyítani, másokat nem! Októberben nagy csodát művelek, hogy mindenki higgyen.

Aztán szokása szerint felemelkedett és eltűnt.»

HATODIK JELENÉS

«Az a rémhír járta, hogy a hatóságok bombát fognak mellettünk robbantani a jelenés pillanatában. De én egyáltalán nem féltem. Mikor ezt elmondtam unokatestvéreimnek, így válaszoltak:

- Milyen jó lesz, ha ennek a kegyelemnek a részesei leszünk! Onnan egyenesen az égbe mehetünk a Szűzanyával!

Szüleim nagyon féltek, és ez volt az első alkalom, hogy velem jöttek, mondván: Ha lányunk meghal, mi is meg akarunk vele halni! Édesapám kézen fogva vezetett a jelenés helyére. A jelenés pillanatától kezdve nem láttam, míg este haza nem kerültem.

Elég korán elindultunk, mivel számolnunk kellett a közlekedés nehézségeivel. Elképzelhetetlen nagy volt a tömeg. Az eső szakadatlanul zuhogott. Édesanyám attól félt, hogy ez lesz életem utolsó napja. Rettegett a bizonytalanságtól, hogy mi fog történni. Ő is velem jött. Az úton még sokkal megrendítőbb volt a látvány, mint az előző hónapokban. A nagy sár ellenére sokan alázatosan térdre estek, s úgy kértek bennünket.

Megérkeztünk Cova da Iriába a tölgyfabokorhoz. Egy belső sugallatra arra kértem az embereket, hogy csukják be esernyőjüket, s mondják velem a rózsafüzért.

Hamarosan észrevettük a fényvillanást, utána pedig magát a Szűzanyát a tölgyfabokor felett.

- Mit kíván?

- Szeretném, ha itt kápolnát építenének tiszteletemre. A Rózsafüzér királynője vagyok. Imádkozzátok továbbra is mindennap a rózsafüzért. A háborúnak vége lesz és a katonák hamarosan hazatérnek.

- Annyi mindent szeretnék kérni: néhány beteg gyógyulását és több bűnös megtérését stb.

- Néhányan elnyerik a kegyelmet, mások nem. A fő az, hogy megjavuljanak, s kérjenek bocsánatot bűneikért.

Aztán szomorúan hozzáfűzte:

- Ne bántsák meg többé Istent, hiszen már annyira megbántották!

Erre kitérte kezeit, s mintegy szétszórta velük a nap

sugarait. Ahogy felemelkedett, saját fénye visszaverődött a napba. Emiatt kiáltottam fel, hogy a nép figyelmét felhívjam, hiszen tudomásom se volt az emberek jelenlétéről. Egyszerűen egy benső sugallatra tettem.

Amint a Szűzanya eltűnt az ég végtelen távolában, a nap mellett Szent Józsefet pillantottuk meg a Kisded Jézussal, majd a Szűzanyát fehér ruhában és kék köpenyben. Úgy láttuk, hogy Szent József a Kisdettel kereszt formájában megáldotta a világot. Ez után a jelenés után az Úr Jézust és a Szűzanyát láttam, mégpedig ez utóbbit a Fájdalmas Szűz képében. Az Úr Jézus szintén megáldotta a világot, ahogy Szent József tette. Végül újra a boldogságos Szűzet láttam, a kármelhegyi Boldogasszony képében.

Íme a Szűzanya jelenéseinek a története 1917-ben, Cova da Iriában.

Valahányszor beszélnem kellett róla bármilyen ok miatt - folytatja Lúcia nővér -, mindig nagyon röviden tettem. Csak magamnak akartam a legbensőbb részeket megtartani, igen nehezemre esett volna mindezt közléteni. Tekintettel azonban arra, hogy mindez Istené, és nem az enyém, most ő követeli vissza tőlem a püspök úr által, ezért itt vannak. Visszaadom mindazt, ami nem az enyém. Tudatosan semmit nem tartok meg magamnak.

Egész délután unokatestvéreimmel maradtam. Mindenki minket akart látni, és bennünket figyelt, mintha valami különös teremtmények lettünk volna. Este holtfáradtan érkeztem haza, a sok kérdés és beszélgetés után.

De még este sem volt vége mindennek. Mivel sokan nem tudtak velünk beszélni, ott maradtak másnapra. Néhányan késő este próbálkoztak. De annyira elnyomott a fáradtság, hogy alva estem le a padlóra. Hála Istennek, annak idején nem ismertem emberi tekintetet, se önszeretetet. Mindenki előtt úgy viselkedtem, mint saját szüleim előtt.

Elevenen emlékszem erre a napra; hajcopfok nélkül érkeztem haza. Előtte a derekamig ért. Édesanyám igen méltatlankodott, amikor meglátott. Rövidebb lett a hajam, mint Ferencnek. Hogy ki vágta le őket, nem tudom. A szorongató tömeg között nem hiányzott se olló, se tolvajkéz. A fejkendőm tolvaj nélkül is könnyen ott maradhatott. A copfomat már a két utolsó jelenés után is eléggé megvagdalták. De türelem! Semmi sem az enyém; minden Istené! Tegyen vele, amit jónak lát!

Ferenc október 13-a után így szólt:

- Boldog voltam, hogy láthattam az Úr Jézust! De még jobb volt látni Őt abban a fényben, amelyikben mi is benn voltunk. Hamarosan az Úr Jézus maga mellé vesz engem, és akkor mindig szemlélhetem.»

«MINDEN IDŐK LEGNAGYOBB FORRADALMA»

Így jellemezte Wetter bíboros, müncheni érsek a berlini fal leomlásával bekövetkező kommunizmus bukását 1989-ben. És ez volt a mottója a «Mária Neve Ünnepe»-nek, amelyet az Engesztelő Rózsafüzér-kereszteshadjárat rendez meg évente Bécsben, a fatimai Szűzanya tiszteletére, szeptember 11-én és 12-én - ebben az évben 18000 hívó részvételével.

«Ha ez az esemény csoda volt, ahogy sokan állítják, még

azok is, akik óvatosak, akkor fogadjuk el csodának, és ne engedjük el; ne felejtjük el rögtön.” (P. Gartier SJ)
Dr. Cristoph Schönborn és Joachim Meisner bíborosok vezették a két ünnepi szentmisét. A szónokok, Dr. Alois Mock, Ausztria alkancellárja és külügyminisztere (1989 és 1995 között), és Dr. Orbán Viktor, Magyarország miniszterelnöke (1998 és 2002 között), politikusként kommentálták a vasfüggöny lehullásának történelmi eseményét a magyar határon.

“Csoda volt, valódi csoda, kivételes pillanat, lelki megtisztulás – egy olyan történelmi fordulat, amely nemzetek és milliók életét formálta át. Erre a radikális változásra emlékezünk ma - hangsúlyozta Dr. Orbán Viktor. Engedjék meg, hogy most mégis egy kis, kizárólag személyre szabott csoda felidézésével kezdjem beszédemet. A múlt század nyolcvanas éveiben járunk, amikor fiatal házasként feleségemmel, néhány barátunkkal hátizsákosan elindultunk Lengyelországba. Látni akartuk a lengyelek pápáját, a kommunizmus talán legreménytelenebb éveiben látni akartuk a reménység forrását, a Szent Atyát. Ott álltunk, maroknyi magyar sereg több százezer hívő közepette, s tudtuk: ennyi szent akarat, imádság nem mehet el a semmibe, ennek következménye kell hogy legyen.

A csoda valójában akkor, ott kezdődött, Lengyelországban, amikor az a fehér ruhás, barátságos tekintetű ember 1979-ben Rómából hazament Lengyelországba, és azt mondta a fogadására összesereglett millióknak, hogy «Ne féljete!» És ezzel megindult a változás, megkezdődött a kommunizmus világméretű összeomlása, amely elhozta a magyarok szabadságát, a magyar nemzet függetlenségét, és végül Európa újraegyesítését.

Persze ennek a csodának is voltak előzményei, az Önök és a mi történelmünkben is. Az előzményeket, a csoda termőtalaját azok a százak, ezrek, neves és névtelen emberek képezték és képezik, akik életükben úgy szolgálták népeinket, hogy hitük, elveik mellett a végsőig kitartottak. Elviselték a személyes megpróbáltatásokat, mert biztosak voltak benne: személyes életük sorsa végső soron egy magasabb Hatalom kezében van. Szolgáltak ebben a hitben királyaink, politikusaink, papjaink, tanáraink, s mindenek előtt sok-sok édesanya, aki így nevelte gyermekét. Mikor emlékeznénk meg erről, ha nem a legmagasztosabb édesanya neve napján?!

Igen, ok álltak a változások mögött! ... Hiszen az evangéliumból tudjuk: az emberek Isten iránti bizalma nélkül még Jézus sem tudott csodát tenni Názáretben.»

A fatimai püspök utalt a fatimai üzenetre, Lúcia nővér szavait idézve:

«1917-ben az Istenanya ezt mondta Fatimában: 'Ha kérésemet teljesítik, Oroszország megtér, és béke lesz.' Milyen kérések voltak ezek, s milyen feltételek? Túl magas volt az ár? Erőszakot, bosszút kért a Szűzanya? Egyáltalán nem.

A Szűzanya csupán igazságot akart, hogy béke legyen, s az emberek térjenek meg Istenhez. Eszközöket mutatott, amelyekkel nagyon egyszerű békét teremteni:

- naponta imádkozzuk a rózsafüzért;
- szenteljük magunkat Mária Szeplőtelen Szívének;
- hozzunk áldozatokat a bűnösökért.

Semmi más!

Amikor néhány évtizeddel később valaki megkérdezte Lúcia nővért, hogy mikor tér meg Oroszország, és sok idő telik-e el addig, így válaszolt: 'Oroszország akkor fog megtérni, amikor elegendő ember lesz, aki teljesíti a Szűzanya kérését.'

És valóban így történt, mert emberek milliói – többek között ti is – komolyan vették a fatimai üzenetet, és azért is, mert a Szentatya, II. János Pál pápa – egységben az összes püspökkel – a világot Mária Szeplőtelen Szívének ajánlotta, Oroszország külön megemlékezésével. Elmondom újra, hogy amikor visszatértünk Rómából a Szűzanya képével, amelyet a Jelenési Kápolnában őrzünk, értesítettük Lúcia nővért a történekről, és megkérdeztük tőle: 'Most valóban teljesítette a Szentatya a Szűzanya kérését?', így válaszolt: 'Igen, ezt a felajánlást elfogadta az Ég.'

'Nővér, honnan lehet ezt tudni? Lesz ennek jele?'

Lúcia így felelt: 'Nézzetek keletre, onnan jön a válasz.'

És a válasz jött. Magyarország megnyitotta határait, és a berlini fal leomlott. Ennek most pontosan tizenöt éve.

A kérdésre: 'Béke lesz? Mikor fog Mária Szeplőtelen Szíve teljes ragyogásával győzedelmeskedni?' - így válaszolt Lúcia nővér: 'Amikor elegendő ember lesz ahhoz, hogy meghallják a Szűzanya kéréseit: imádkozzátok a rózsafüzért mindennap, és hozzátok áldozatokat a bűnösök megtéréséért.'

Testvéreim, a világbéke elérésének és Mária Szeplőtelen Szíve győzelmének a kulcsa a mi kezünkben van.»

Fontos ez az óra

hogy megsokszorozzuk imádságunkat! Elkezdődött a szentté avatási per egy olyan gyermek meggyógyulásáról, aki a Diabetes Melitus 1. típusában, egy gyógyíthatatlan betegségben szenvedett.

Imádkozzunk a per jó kimeneteléért, hogy az Orvosi Tanács kedvezően nyilatkozzon, és sikerüljön tanúk és dokumentumok segítségével bebizonyítani, hogy a gyógyulás boldog Ferenc és Jácinta közbenjárására (valószínűleg a televízió előtt, amikor II. János Pál pápa 2000. május 13-án Fatimában boldoggá avatta a pász-torgyermekeket) történt.

Régen a szent közbenjárására történt csodát elszigetelt tényként kezelték, nem vizsgálták azt a szent életével összefüggésben. Pedig a csoda az életszentségből fakad. A csodák azért lehetségesek, mert Krisztus él szentjeiben, és a csodák a Vele való egység gyümölcsei.

*** **

**A szentté avatási perek vezetősége
és akik vele dolgoznak
kívánnak a lap olvasóinak
kegyelemben gazdag karácsonyt
és áldásos, békés újszentendőt!**

*** **

BOLDOG MARTO FERENC ÉS JÁCINTA - Évente négyszer - Ára: 0,05€ - Nyomja: Gráfica Almondina, Torres Novas Dep.Leg. 163921/01.
A lap tulajdonosa: P. Kondor Lajos SVD. Secretariado dos Pastorinhos. Rua S.Pedro 9. P-2496-908 Fatima-.Tel.: 00351-249-539780;Fax: 539789.
E-mail: sec.pastorinhos@mail.telepac.pt - További információ az alábbi honlapon található: www.pastorinhos.com
Bank-számla Magyarországon: Raiffeisen-Bank, számlaszám: 9671-542995-001. IBAN: HU77 1209 6712 0054 2995 0010 0005